

valy toto řízení i na projednávání o námitkách rázu obecnoprávního, do směnečného řízení nepatřících. Proto správně soud první stolice posoudil v napadeném rozsudku věc po právní stránce, prohlásiv, že námitky odvozované žalovaným z jeho poměru k Emanuelu K-ovi, tedy k osobě třetí, jsou v tomto řízení nepřípustné, vždyť žalobkyně výslovně tvrdila, že jednala a byla v plné víře, že Emanuel K. proti žalovanému má skutečně zažalovanou směnečnou pohledávku. Nutnost prováděti důkaz o této skutkové okolnosti odpadla, ježto žalovaný vzal směnečnou námitku čís. 2 zpět. Proto také prohlášení žalobkyně, že svoluje, by námitky čís. 3 a 4 byly uplatňovány žalovaným a že je nechává platiti, právě proto, že odporuje donucovacímu předpisu § 87 sm. zák., jest pro toto řízení bezúčinné, neboť ony námitky týkají se jen obecnoprávního poměru žalovaného k Emanuelu K-ovi. V jakém pořadí byly prohlášení a přednesy stran při ústním jednání učiněny a zda-li a jakou pohnutku měl žalovaný k odstoupení od námitky čís. 2, jest pro rozhodnutí věci nezávažné, vždyť odstoupení od této námitky stalo se bezpodmínečně.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud posoudil věc správně po právní stránce. K důvodům napadeného rozsudku, jimiž bylo správně a výstižně vyřízeno odvolání žalovaného podstatně shodné s jeho dovoláním, postačí přičiniti toto: Podle § 87 zák. směn. může směnečný dlužník činiti jen námitky v předpise tom přesně vytčené. Z toho plyne, že směnečný dlužník nemůže s právním účinkem činiti jiné námitky, než které jsou vytčeny v § 87. a to ani tehdy, kdyby je proti sobě připustil žalující směnečný věřitel. Přesným vymezením směnečných námitok vyloučil zákon i dispositici stran a nemá právního významu ani souhlasná vůle stran připustiti ve směnečném sporu i jiné námitky, než které stanovil zákon v § 87 jako jedině dovolené. Žalovaný mohl s právním účinkem vznésti jen námitky podle § 87 zák. směn., byl však oprávněn upustiti od námitky vyhovující tomuto předpisu. Upuštění to má za následek, že soud nesmí o této námitce jednati a rozhodnouti, nemůže proto uvažovati ani o tom, z jakého důvodu žalovaný od ní upustil.

Čís. 9924.

Nebyl-li platební rozkaz v upomínacím řízení dosud řádně doručen, nelze mu odporovati žalobou pro zmatečnost z důvodu § 529 čís. 2 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 21. května 1930, R I 253/30).

Žalobce domáhal se žalobou pro zmatečnost z důvodu § 529 čís. 2 c. ř. s., by platební příkaz v upomínacím řízení byl zrušen. P r o c e s n í

soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu odmítl, ježto platební příkaz nebyl ještě pravoplatným, nebyv žalobci doručen do vlastních rukou.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu, opravil však napadené usnesení v ten rozum, že se rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením zrušují.

Důvody:

Prvým soudem bylo zjištěno, že platební rozkaz ze dne 10. ledna 1929 v řízení upomínacím nebyl žalovanému (nynějšímu žalobci) doručen a že jeho jméno na doručence nepochází od něho. Nebyl tedy dosud platební rozkaz upomínací podle předpisů § 7 novel. zákona o upomínacím řízení a § 106 c. ř. s. řádně doručen a nemohl nabýti právní moci, ježto vadné doručení jest posuzováti tak, jakoby se dosud nebylo stalo, a nelze ovšem ani od něho počítati lhůtu k odporu, nýbrž teprve ode dne řádného doručení. Žaloba pro zmatečnost podle § 529 c. ř. s. však předpokládá právní moc napadeného rozhodnutí. Není tu tedy zákonné podmínky pro žalobu pro zmatečnost podle § 529 čís. 2 c. ř. s., ježto platební rozkaz upomínací dosud nenabyl právní moci (§ 529 prvý odstavec c. ř. s. — a sb. n. s. 6956) a odvolací soud nepochybil, odmítnuv žalobu pro zmatečnost jako nepřípustnou. (§ 538, 543 c. ř. s.). Měl však zároveň i zrušiti rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením, ježto postrádaly zákonného podkladu (srov. sb. n. s. 7963), pročež bylo v tomto směru vadný výrok opravit.

Čís. 9925.

Ve zpeněžovacím řízení podle § 119 konk. ř., třebas se provádělo exekučním soudem, nepřisluší úpadci oprávnění k rekursu.

(Rozh. ze dne 21. května 1930, R I 364/30).

Na jmění Leopolda K-a byl vyhlášen úpadek. K návrhu úpadekového správce byla povolena exekuční dražba nemovitosti Leopolda K-a. Do usnesení, jímž byly schváleny dražební podmínky a stanovena odhadní cena, podal rekurs Leopold K. Rekursní soud rekurs odmítl. Důvody: Vzhledem k tomu, že jde ohledně Leopolda K-a o zpeněžení jmění náležejícího do jeho úpadekové podstaty ve smyslu § 119 konk. ř., že vyhlášením úpadku na místo úpadce podle § 1 konk. ř. nastoupilo veškerenstvo věřitelů do jeho majetkových práv, takže úpadci ohledně jmění toho, třebaže nepozbyl vyhlášením úpadku procesní způsobilostí, od doby té nepřisluší právo disposiční, náleží v zastoupení úpadekového jmění ve smyslu § 81 konk. ř. jedině úpadekovému správci postarati se o vyšetření stavu podstaty, o vydobytí a zajištění jmění úpadekového a o provedení veškerých kroků k tomu, jakož i k udržení jmění toho směřujících. Jest tudíž jen úpadekový správce oprávněn ke stížnosti proti